

dant Forslag, at der var Tale om en samlet Hjælp, som vilde blive udbetalt paa en Gang med det samlede Beløb, har det været Forslagsstillernes Mening, at det skulde udbetales maanedlig sammen med de paagældendes Lønning, — jeg antager, at dette har været Forslagsstillernes Mening, men sikkert kan det ikke ses af det, der staar, og den ærede Ordfører vil maaske derfor være saa venlig at oplyse derom. Dersom dette sker, dersom Til læget udbetales paa den Maade, jeg altsaa tror, det er Meningen, vil det blive ret vanskeligt igen at komme bort fra, hvad man saaledes i Løbet af Aaret har vænnet de paagældende til at modtage som deres maanedlige Løn, men i alle Tilfælde maa det dog ogsaa siges, at den Maade, hvorpaa Tillæget er ordnet, afviger ikke saa lidt fra de forskellige forelagte Lønningsforslag, og efter min Mening ikke ubetinget i den heldigste Retning. Det maa i det hele i al Almindelighed siges, at der er, som ogsaa disse Lønningslove gaa ud fra, en Trang i forskellige Etater til gennemgaaende bedre Lønninger, og den bliver jo ikke fyldestgjort derved, at man kun tager Sigte paa de lavestlønnede, indtil 1,500 Kr. Derved forrykkes efterhaanden Forholdet mellem de forskellige Grader, og der fremkommer let et Misforhold i saa Henseende. Det maa sikkert erkendes, at ikke mindst Mellem-satserne i de forskellige Etater ere saa knapt ansatte nu, at det er meget vanskeligt for de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd at komme igennem med dem, og efter min Formening er der fuldt saa megen Trang til en Hjælp for disse Mellem-satser, som der er for de laveste Lønnings-satser.

Tiden siden dette Forslags Indbringelse og dets første Behandling har jo paa Grund af Forholdene — jeg anker ikke derover — været saa kort, at det ikke har været mig muligt at faa en Forhandling med den enkelte Fagminister om Sagen. Hvad jeg derfor her bemærker om de paagældende Lønningslove, skyldes kun mine egne Undersøgelser af disses Forhold, og det er muligt, at jeg i saa Henseende kan gøre mig skyldig i en eller anden, jeg antager dog, mindre væsentlig Fejl, men maa i saa Henseende forbeholde mine Kolleger at berigtige den, hvis der skulde komme en saadan. Jeg vil da sige, at de Lønningslove, der forelagdes, særlig vedrørte Post- og Telegrafvæsenet, Statsbanerne, Hæren og Marinen. Naar man nu spørger, i hvilket Omfang det foreliggende Lovforslag

vil give en Lønningsforbedring i Sammenligning med disse Lovforslag, bliver det ret forskelligt for de forskellige Etater. Jeg kan i alt Fald ikke se rettere, end at man for Statsbanernes Vedkommende noget nær maa komme til det samme samlede Beløb, maaske endog saa til et noget større samlet Beløb end paa Lønningsloven foreslaaet, men ganske vist, som jeg straks skal bemærke, anderledes fordelt. Derimod bliver Resultatet for Postvæsenet dette, at i Stedet for en Lønningsforbedring af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. efter Lønningsloven, bliver det efter dette Forslag kun lidt over 100,900 Kr., altsaa kun omtrent $\frac{1}{4}$, vedkommende faa mere end for Øjeblikket. Ser man dernæst mere i det enkelte paa Forslaget, vil det ses, at til Eks. i Forslaget om Lønningen for Statsbanerne siges det i Anmærkningerne om Kontorassistenternes og Trafikassistenternes Lønningsklasser, at der hidtil har været 4 Klasser paa henholdsvis 1800, 1500, 1200 og 900 Kr.; der foreslaas fremtidig 5 med henholdsvis 2100, 1800, 1500, 1200 og 900 Kr. og det siges yderligere: „Medens en Begyndelsesløn paa 900 Kr. kan anses for passende under Hensyn til den Alder, hvori den opnaas, er for de ældre Assisterter en Løn paa 1800 Kr. for lav i Forhold til de Krav, som maa stilles“. Men nu bliver efter dette Forslag Forholdet jo netop det, at de ældre Assisterter med 1800 Kr. faa intet Tillæg, medens derimod de, der have en Begyndelsesløn af 900 Kr., som man mente, i og for sig kunde være passende, faa Tillæg. Dette er dog vistnok en Forrykkelse af det rette Forhold. Det hedder ligeledes i Anmærkningerne, at der for Lønningsklasserne II, IV, VIII, IX og XIII foreslaas en Lønningsforhøjelse af 60 Kr. aarlig. Dette vil imidlertid for de fleste af disse nu blive 90—96 Kr., medens samtidig de, der vare ansatte til en Lønningsforhøjelse af 120 Kr., ogsaa allerhøjest faa 96 Kr., for saa vidt de ikke ligefrem ville falde uden for paa Grund af den Begrænsning, der er sat af 1500 Kr. Jeg kan saaledes ikke se rettere, end at dette almindelige Lønningstillæg i ikke ringe Grad vil forrykke de Forhold, man fra Administrationens Side i alt Fald har fundet være de rigtige med Hensyn til Ansættelsen af Lønninger.

Medens jeg saaledes i det hele ingenlunde kan udtale Tilfredshed med det foreliggende Forslag mener jeg paa den anden Side, at naar et saadant Tilbud om dog at give en vis Lønningsforbedring er fremkommet fra dette Ting, vilde det være